

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A TOUCH OF TABOO

BONUS CONTENT

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR
KATEE ROBERT

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

A TOUCH OF TABOO

BONUS CONTENT

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR
KATEE ROBERT

TABU DOKUNUŐU BONUS İÇERİĞİ

KATEE ROBERT

Telif Hakkı © 2020 Katee Robert

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

✿ Vellum ile oluşturuldu

İÇİNDEKİLER

1. Your Dad Will Do Bonus İçerik
2. Beni En İyi Arkadaşına Hediye Etmek Bonus İçerik
3. Babamın En İyi Arkadaşı Bonus İçerik
4. Muhafızımı Baştan Çıkarmak Bonus İçerik

BABAN BONUS İÇERİK YAPACAK

SHANE

W Kapıdan içeri girmek günün en sevdiğim kısmı. Birlikte geçirdiğimiz on sekiz aydan sonra bile, hâlâ her şeyin bir rüya olmasını bekliyorum. Ama sonra Lily'yi akşam yemeği hazırlarken ya da

havuzun kenarında o daracık kıyafetlerinden biriyle. O gerçekten burada. Gerçekten birlikteyiz.

Bugün, dizüstü bilgisayarıyla kanepeye uzanmış, iki yanında bir yığın kağıt var. Ben odaya girdiğimde kafasını kaldırdı ve bütün yüzü aydınlandı. "Selam."

"Hey." Bulunduğu pozisyona bakıyorum. "Bu sırtın için iyi olamaz."

"Ben iyiyim." Oturuyor ve kollarını başının üzerine uzatıyor. Biz ikisi de omurgasındaki bir şeyin patlamasıyla irkildi. "Tamam, belki de birkaç mola daha vermeliydim."

"Şimdi biraz ara verin."

Sırtışı genişler. "Bana iki kere söylemene gerek yok." Koltuktan kalkıp bana doğru yürüyor. Okul kıyafetlerini çıkarmış ve bitmek bilmeyen yoga pantolonlarından ve atletlerinden birini giymişti. Bunu görmek bile dişlerimi ona geçirme isteği uyandırmaya yetiyor. Önümde duruyor ve ellerini göğsümde gezdiriyor. "Günün nasıl geçti?"

"Şimdi daha iyi."

Lily gülüyor. "Bunun bir replik olduğunu biliyorum ama cidden hiç eskimiyor."

"Biraz abartılı olabilir ama doğru." Kalçalarını yakalıyorum ve onu kendime daha sıkı çekiyorum. "Ne zamandır yapıyorsun?"

Kanepenin üzerine dağılmış çalışmalara bakıyor ve omuz silkiyor. "Bu yılın son projesi. Bunun için çok çalıştılar."

Cevap vermemesi yeterli bir cevaptı. Onu merdivenlere doğru yürütmeye başladım. "Biraz ara ver. Dışarıdan yemek sipariş ederiz."

"Başka seçeneğim var mı?" Sesi alaycı ve ciddi ama mavi gözleri dans ediyor. "Çok patronluk taslıyorsun."

"Hoşuna gitti."

"Düzelتيyorum: Bayıldım." Beni öpmek için parmak uçlarına uzanıyor ve ben de bu fırsattan yararlanarak kalçalarının arkasından tutup onu kaldırıyorum. Lily hemen bacaklarını belime doluyor ve lanet olsun, bunun artık benim hayatım olduğuna hâlâ inanamıyorum. Bu seksten daha fazlası, gerçi o da birlikte geçirdiğimiz ilk hafta sonu kadar ateşli. Lily'nin sadece orada bulunarak bir yeri aydınlatmak gibi bir alışkanlığı var. O benim hayatımı aydınlatıyor.

Parmaklarını çenemde gezdiriyor. "İş nasıldı?"

"Binayı zamanında bitirmek için tekrar yola çıktık. Nihayet."

"Bu harika bir haber." Merdivenlerden odamıza çıkarken bana daha da sokuluyor. "Burası sana söylemiştim diyeceğim kısım mı çünkü sana her şeyi çözeceğini *söylemiştim*."

"Bana çok güveniyorsun bebeğim."

Gülümsemesi erimiş sıcaklığa ve biraz da hınzırlığa dönüşüyor. "Tabii ki istiyorum, baba."

Babacığım.

Bunu her söylediğinde, sikime bir şehvet şimşegi çakılmış gibi oluyor. Yatak odasının kapısını ayağımla iterek açıyorum ve yatağın yanından geçip banyoya giriyorum. "Bana öyle geliyor ki kirli bir kız olmuşsun."

Dudaklarını yalıyor. Benim söylememe gerek kalmadan nereye varmak istediğimi bu kadar çabuk anlamasına *bayılıyorum*. Lily ile daha önce başka bir partnerle hiç yaşamadığım bir şekilde görüldüğümü hissediyorum. Onu banyoya koyuyorum.

Tezgâha oturur ve hemen arkasına yaslanıp omurgasını dikleştirir, bu pozisyon göğüslerini ortaya çıkarır. Sütyeni eve geldiğinde ilk çıkardığı şeylerden biri ve bugün de bir istisna olmadığı açık.

Atletin ince askılarını başparmağımla tutup omuzlarından aşağıya doğru çekiyorum. Yavaşça, pembe meme uçlarını görene kadar göğüslerini her seferinde yarım santim açıyorum. "Sütyen yok." Özür dilermiş gibi görünmeye çalışsa da kızarıp sırtmasını severek başımı sallıyorum.

"Sanırım şimdi size külot giymediğimi söylemenin zamanı değil?"

"Bebeğim." Ses tonumu sert tutmaya, onu hemen duşa sürüklememeye ve anlamsızca becermemeye gayret ediyorum. "Beni test ediyorsun."

"Sadece birazcık." Kalçalarını açıyor, bu açık bir davet. "Yani, istersen kontrol edebilirsin. Belki yalan söylüyordumdur."

Taytının ince kumaşı üzerinden onu avuçluyorum, parmaklarımı yavaşça amının üzerinde gezdirirken nefesinin kesilmesinin tadını çıkarıyorum. "Sütyen yok. Külot yok." Başımı yavaşça sallıyorum. "Eğer küçük sürtük rolünü oynayacaksan, eve gelir gelmez soyunabilirsin. Bu daha dürüstçe olur."

"Üşüyorum." Alt dudağını hafifçe büzüyor ve ben de eğilip dişlerimle yakalamaktan kendimi alamıyorum, onu nefesini kesecek kadar sert ısıyorum.

"Buna izin veremem." Boştaki elimi sarı saçlarının dalgalarına daldırıyorum ve ağzımı çenesinde ve boynunda gezdirebilmek için başını geriye yatırıyorum. Bir yandan da kıpırdamadan durmaya çalışırken bacaklarını titreten o yavaş darbelerle amını okşamaya devam ediyorum. "Bugün beni özledin mi?"

"Her zaman, baba." Bana doğru uzanıyor, elleri gömleğimin önüne gidiyor ve düğmelerini hızla açıyor. "Sana daha yakın olmalıyım."

İhtiyaç benim de kanımda büyüyor. Bunun zaman içinde biraz daha yönetilebilir bir şeye dönüştüğünü düşünürdüm. Bir şey

İçine girmezsem ölecekmişim gibi hissetmiyorum. Aksine, daha da güçlendi. "Kalçalarını kaldır."

Hemen itaat ediyor ve ben de pantolonunu çekip çıkarıyorum. Pantolon o kadar dar ki kolay bir hareket değil ve ayak bileklerine dolanıyor. Sonunda yere düştüklerinde ben küfrediyordum, o da kıkırdıyordu. Açılmış kalçalarının arasına girip ona uzun uzun bakıyorum. "Şu pantolondan kurtul."

"Onlar benim favorilerim."

"Kahretsin, bütün pantolonlarından kurtul. Bu ev pantolonsuz bölge."

"Bu durumda..." Benimkinin önünü açıyor ve kalçalarından aşağı itiyor. "Eğer sen de bu kurala uyarsan ben de bu yeni kurala uyabilirim." Lily yumruğunu sikimin etrafına sarıyor. Bizi hızlandırmasını bekliyorum ama beni yavaşça okşuyor. İçimdeki arzu ne kadar yoğun olursa olsun, şimdilik bunu onun yönlendirmesine izin veriyorum. O beni yavaşça okşarken ellerimi onun ellerinin iki yanına koyuyorum. "Shane."

Yüzünü iyice görebilmek için arkama yaslanıyorum. "Öyle mi?" "Gelecek ay evleniyoruz."

Eğer bir şey varsa, bu sadece onun içine girme ihtiyacımı daha yoğun hale getirir. "Yirmi iki gün."

"Sen bunu bilirsin." Sırıttıyor ama yüzündeki ifade kayboluyor, yerini saf bir sıcaklık alıyor. "Bir isteğim var."

"Senin için her şeyi yaparım bebeğim."

Lily alt dudağını ısırtıyor ve sikimi dizlerimin bükülmesine neden olacak kadar sert sıkıyor. "Kabul etmeden önce bana ne olduğunu bile sormayacak mısın?"

Belli ki yapmamı istiyor. "İsteğiniz nedir?"

Boştaki elini göğsümde gezdiriyor ve boynumun arkasına dolayarak beni sert bir öpücük için aşağı çekiyor. Sadece bir an sürdü, sonra geri çekildi, hâlâ sikimle uğraşıyordu. "Senin dölünle doluyken koridorda yürümek istiyorum."

Alnımı onunkine bastırıyorum, sadece onun sözleriyle uçmamak için kendimi topraklamaya çalışıyorum. "Bebeğim," diyorum yavaşça. "Törenden önce gelin odasında seni becermemi mi istiyorsun?"

Titrek nefesi dudaklarımı okşuyor. "Evet, baba."

"Dalga geçmeyi bırak ve sikimi al." Arzu ses tonumu sertleştiriyor. İkimiz de sikimi amına doğru yönlendirdiğini, beni girişinde çentikleştirdiğini, ilk santimi içeri sokuşunu izliyoruz. Kalçalarını yakalıyorum ve onu tezgahın en ucuna çekiyorum. "Pis küçük sürtük." Her kelime saf günah tadı veriyor ve yüzündeki ifade bu hissi daha da artırıyor. Kısa vuruşlarla kendimi onun içine sokuyorum, her biri kabzasına kadar kılıflanana kadar sikimi daha derine sokuyor. "Bunun kurallara aykırı olduğunu biliyorsun."

"Kuralların canı cehenneme," diye fısıldıyor. Lily eğiliyor ve yaka kemiğimi ısıırıyor. "Sana sahip olmak için bütün gün ve bütün gece beklememi gerçekten bekleyemezsin değil mi? Ya önceki gece? Bu çok fazla. Senin sakin olmadan o kadar uzun süre dayanmam, baba." Kollarını boynuma doladı. "*Sensiz* o kadar uzun süre kalamam."

"Muhtaç."

"Evet."

Ellerimi kışının altına sıkıştırıp onu sevdiği açıdan sikmeye başlayabileceğim kadar kaldırıyorum. "Güzel sözler."

"Doğru sözler."

"Hayır." Onu sertçe öptüm. Tadı nane ve saf şehvet gibi. "Sikime ihtiyacın olabilir ama bunu istemenin nedeni bu değil." Göğüslerini zıplatacak kadar sert sokuyorum içine. Ve sonra tekrar yapıyorum. "Kötü olmak istiyorsun, değil mi? Ne tür bir küçük sürtük törenden önce hızlı bir sikiş için kaçır? Herkes kilisede toplanırken sen sikimin üzerinde zıplayacaksın, çılgılık atmamaya çalışacaksın ki kimse beni içine almadan on iki saat geçiremeyeceğini bilmesin."

"Evet," diye inliyor. "Ben de bunu istiyorum."

"Sana daha iyisini yapacağım, bebeğim." Daha yakına kayıyorum, bizi birbirimize sıkıca kapatıyorum ve kulağına fısıldıyorum. "Seni becermeden önce, gelin odasındaki o şirin küçük makyaj masasının üzerine domaltacağım. Seni güzelce ve genişçe açacağım ve geçen gün aldığımız tıkaçı rahatça yerleştireceğim."

Sarsılıyor. "Büyük olan mı?"

"Evet, büyük olan." Bu düşünceyle etrafımda kenetlenmesine bayılıyorum. "Koridorda kışında tıkaçımla ve amın benim döllerimle doluyken yürüyeceksin." O inlerken ben de ona sürtünüyorum. "Resepsiyon sırasında kaç kez gizlice kaçabileceğimizi düşünüyorsun?"

"Birileri aramaya gelecektir." Sesi hiç de rahatsız olmuş gibi çıkmıyor. "Bizi yakalayacaklar."

"Ne zaman? Depoda duvara yaslanmış seni becerirken mi? Ya da belki o beyaz elbisenin altında çığlık atmamak için ağzını kapatmak zorunda kalana kadar amını yalarken mi?"

Lily her nefes verişinde soluk soluğa kalıyor. "Belki de dizlerimin üzerine çöküp sikini emerken olur. Makyajımı bozmamak için dikkatli olman gerekecek."

"Boku yedik." Homurdanıyorum. "Öğrenecekler. Herkes öğrenecek." Her hamleyi karşılamak için kalçalarını döndürüyor, onu doldurduğumu hissetmek kadar fantezide de kaybolmuş durumda. Onu uçurumun kenarına getirecek şeyi biliyorum. Kulak memesini ısııyorum. "Birin bu kameraya çekmesi ne kadar sürer? Çok güzel bir düğün albümü olur."

Lily bir çığlıkla orgazm oluyor ve beni kendine çekiyor. Bu sefer kendimi tutmaya çalışmıyorum. Onu sertçe beceriyorum, o boşalmaya devam ederken bile kendi zevkimi kovalıyorum, amı beni sağlıyor ve beni de onunla birlikte uçurumun kenarına sürüklüyor. Küfrediyorum ve bacaklarım büküldüğünde kendimi tezgâhta zar zor yakalıyorum. "Siktir."

Kahkahası onu yeniden bana sımsıkı sarıyor. Başını omzuma bırakıyor. "Beni boşaltmak için ne söyleyeceğini hep biliyorsun."

"Çünkü biz aynıyız." Şakağından öperim. "Aynı şeylerden zevk alıyoruz."

"Mmm." Titriyor ve sonunda başını kaldırıyor. "Gerisini bilmiyorum ama söylediklerimde ciddi dim." Lily tırnaklarını hafifçe göğsümde gezdiriyor. "Törenden önce seni gerçekten içimde istiyorum."

Kahretsin, ama bu kadını seviyorum. Onu hak etmek için ne yaptım bilmiyorum ama gitmesine asla izin vermeyeceğim.

Onu kaldırdım ve duşa taşıdım. "Senin için her şeyi yaparım bebeğim. Kesinlikle her şeyi."

BU KISA ORJİNAL OLARAK [Patreon](#)'um için Ağustos 2020 kısıası olarak ortaya çıktı. Her ay, kullanıcılar favori çiftlerini ve karakterlerini aday gösteriyor, birini oyluyor ve ben de kazananı içeren yepyeni bir kısa yazıyorum. Daha fazla bonus hikaye için lütfen [Patreon](#)'uma katılmayı düşünün.

BENİ EN İYİ ARKADAŞINA HEDİYE EDİYOR BONUS İÇERİK

“H İşte burada. Son kutu.”
Saçlarımı gözlerimden uzaklaştırıyorum ve Derek'e sırtıyorum.
"Bu sadece
altı ay sürdü."

Biraz yüzü kızarıyor ama kollarında rahatça tuttuğu büyük kutuyla bana gülümsemekten kendini alamıyor. "Acele etmeyi sevmem."

"Beni ve Grayson'ı sikmek dışında."

Sırtışı genişler. "Sen ve Grayson'ı becermek dışında. Birlikte yaşamak büyük bir adım gibi geldi." Odanın etrafına bakıyor.

Bakışlarını takip ediyorum, yavaş bir memnuniyet içimde kıvrılıyor. Sonunda başardık. Bu yılın başlarında, bunu denemeye karar verdikten sonra, Grayson ve benim dairemin üçümüze yetecek kadar büyük olmadığını fark etmemiz sadece iki ay sürdü. Hem Grayson hem de Derek eve bu kadar çok iş getirirken ve ben evden çalışırken *olmazdı*.

Bu da Büyük Ev Avı'nı başlattı.

İhtiyaçlarımıza uygun bir daire bulduktan sonra bile Derek dairesini tutmaya devam etti. Resmi gerekçe kira kontratından çıkamamasıydı ama gerçek şu ki bu işe alışmak için zamana ihtiyacı vardı. Ya da Grayson öyle iddia etti. Sonucu hepimiz biliyorken beklemek için bir neden göremedim.

Ama ben her zaman sabırsız olmuşumdur.

Grayson ve ben taşındıktan altı ay sonra, Derek sonunda bunu resmileştiriyor. Ayağa kalkıyorum. Sabahı ofisimi yeniden düzenleyerek geçirdim ve Derek'in gelişinin sunduğu dikkat dağınıklığına fazlasıyla hazırım. "Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun."

"Hayır, ama bana söyleyeceğinden hiç şüphem yok." "Bu daireye girme vakti geldi."

Kaşlarını kaldırıyor. "Emma, buranın her odasında seviştik. Dün seni masanın üzerinde becerdim."

Bu yüzden günün yarısını yeniden düzenleyerek geçirdim. Ateşli seks yapmak için her şeyi masanızdan atmak çok ateşli, ama aynı zamanda sonrasında baş ağrıtıyor.

Derek'e doğru yürüyorum ve kutuyu dürtüyorum. "Grayson yakında evde olacak. Bir şişe şarap açalım ve kutlayalım."

"Şimdi de benimle taşak geçiyorsun."

Kolunu dürtüyorum. "Hayır, yapmıyorum. Taşındığımızdan beri burada yaşıyor olman umurumda değil. Bu *resmi olarak* senin taşınman ve bunun bir anlamı var."

Benimle tartışacakmış gibi ağzını açıyor ama sonunda başını sallıyor. "Tamam, haklısın."

"Biliyorum. Ben böyle zekiyim."

Derek'in dudakları seğiriyor. "Ve seni dizime yatırmak isteyecek kadar ukala."

"Belki o şaraptan sonra."

Kıkırdadı. "Önce bir duş almam lazım."

"Daha da iyisi. Ben de öyle." Kıkırdamasının derin bir kahkahaya dönüşmesine gülümseyerek yanından geçip gidiyorum. Derek'in gülüşüne bayılıyorum. Kahretsin, Derek'e bayılıyorum. O, Grayson'la aramızda boşluk olduğunu bile fark etmediğimiz bir yere kayan bir parça. Geçen yıl hıçkırıksız geçmedi ama hayat bu. Bu tuzakların üstesinden başarıyla geldik ve bunun için daha güçlüyüz.

Bunca zamandır çıkıyor olsak da, Derek'in sonunda dairesini bırakması garip bir şekilde büyük bir adım gibi geliyor. O artık burada. O bizim. Biz de onunuz.

Yatak odasının kapısından girer girmez soyunmaya başlıyorum. Arkamda onu duyabiliyorum, nefesini tutuşunu, kutuyu yere bırakırken çıkardığı gümbürtüyü, beni banyoya kadar takip ederken attığı ağır ayak seslerini.

Duşu açmayı başarıyorum ve sonra Derek orada, beni kollarının arasına alıp öpüyor. Tadı nane kokuyor ve ben hemen kotunun önünü avuçluyorum. Öpüşmeye ara verip tişörtünü kafasına geçiriyor ve ben de pantolonunu indiriyorum. Tam bir çılgınlık sayılmaz ama ikimizin de bekleyecek hali yok. Beni duşa geri götürüyor ve ikimiz de suyun sıcaklığından nefes nefese kalıyoruz. Derek kalçalarımın tutup beni kolayca kaldırıyor ve serin fayansa bastırıyor. Yüz ifadesi benim hissettiğim kadar vahşi. "Emma-"

"Ben de beklemek istemiyorum." Aramıza uzanıp sikini avuçluyorum ve onu içime yönlendiriyorum. Kolay bir uyum olması için yeterince ön sevişme yapmamıştık, ama buna rağmen sikini içime sokuşunda belli bir hınzır zevk var.

Acı verici derecede lezzetli birkaç dakika sonra, kabzasına kadar içime girdi. Başımı fayansa yaslıyorum, her nefes göğsümde sürükleniyor. "Oh lanet olsun, bu iyi hissettiriyor."

"Hiç eskimiyor," diye hırlıyor boynuma karşı.

Hayır, öyle değil. Derek'e olan çekimim Grayson için hissettiklerimi yansıtıyor. Bunun sonu yok. Daha fazlasını istiyorum, hep daha fazlasını. Birbirimizin fantezileriyle oynarken çok *eğlendik* ve sanki daha yüzeyi yeni çizmişiz gibi geliyor.

Derek köprücük kemiklerimi öpüyor.

"Emma." "Öyle mi?" Nefesimi tam olarak tutamıyorum. "Şimdi değil. Ama yakında."

Odaklanmaya çalışarak inliyorum. "Ne?"

"Yakında..." Boynumun omzumla birleştigi noktayı ısıyor. "Yakında bebeğim, çocuklar hakkında konuşmak istiyorum." İçimden neredeyse tamamen çekiliyor ve beni sert, sık vuruşlarla sikmeye başlıyor. İnlememe yetecek kadar ama beni oraya götürecek kadar değil. "Grayson'la sırayla sikişmek istiyorum, seni sonuna kadar doldurmak istiyorum."

Ona göz kırpıyorum, arzum düşüncelerimi bulandırıyor. "İçime bir bebek koymak istediğini söylüyorsun."

"Evet." O kısa, sert vuruşlardan bir tane daha. "Hepimiz hazır olduğumuzda." "Daha yeni taşındınız."

"Mmmmm." İçime giriyor ve kalçalarını yuvarlıyor, tam da kurtulmak için ihtiyacım olan hareketle bana sürtünüyor. "Bir şeye alışmam bir dakikamı alıyor ama bir kez oraya girdim mi fikrimi değiştirmiyorum. Sonsuza kadar buradayım. Bu işi yapıyoruz. Çocuklar bir sonraki adım."

"I..." İnliyorum. Geleceğin bu kısmını, üçümüzle birlikte nasıl bir aile kuracağımızı düşünmem bile izin vermiyordum. Derek'in ela gözlerine ya da Grayson'ın koyu kıvrık saçlarına sahip çocuklar hakkında. Bu düşünce tüm bedenimi sıkıyor. "Evet. Yakında."

Derek yenilenmiş bir çılgınlıkla içime giriyor ve ben şu anki pozisyonumda onu almaktan başka bir şey yapamıyorum. Bu kadar güçlü olmasına, beni duvara yaslayıp sikerken kolayca tutabilmesine bayılıyorum. Bu çok ateşli. Dayanmaya, içimde yükselen zevke direnmeye çalışıyorum ama Derek bedenimi çok iyi tanıyor. Açısını ayarlıyor, beni kaybetmemi garantileyecek noktaya vuruyor. Tekrar ve tekrar. Bir çılgınlıkla orgazm oluyorum ve birkaç dakika sonra o da beni takip ediyor.

Ayaklarım yere değene kadar beni aşağı indiriyor. Tam o sırada yalnız olmadığımı fark ediyorum. Grayson lavaboya yaslanmış, aç gözlerle bizi izliyor. "Kutuyu gördüm. Bu sonuncusu mu?"

"Evet."

"Yani resmileşti." Uzanıp kravatını gevşetiyor. "Sonsuza dek bizimsin."

Derek yutkunur. "Evet."

Grayson sırtıyor. "Sonunda. Acele et. İşin bittiğinde senin için bir şeyim var." Gözlerini yakaladı ve göz kırptı. *Anlamıştı*. Beklenti midemde dalgalanıyor ve az miktarda sinir de yok. Derek'le ilişkimizde ne kadar çok kale direğine çarparsak çarpalım, fikrini değiştirip bunu istemediğine karar verebileceğine dair hâlâ küçük bir korku var.

Derek ve ben çabucak yıkanıp durulandık ve işimizi bitirdik. On dakika sonra, Grayson üç kadeh şarap doldururken hepimiz mutfaktaydık. Birini Derek'e, birini bana uzatıyor ve bizi değerlendiriyor. "Taşınmakla bebekler arasında bir adım eksik." Bakışım üzerine kaşlarını kaldırıyor. "Evet, bunu duydum. Evet, ben de varım."

"Ne adımı?" Derek'in sesi belli belirsiz temkinli çıkıyor, sanki ne kadar ilerleme kaydetmiş olursak olalım, bir yanı Grayson'ın halıyı altından çekmek üzere olduğundan emin.

Grayson şarabından bir yudum alır ve bardağı yere bırakır. Elini cebine atıyor ve çok tanıdık kare şeklinde siyah bir kutu çıkarıyor. Açarken nefesimi tutuyorum. İçinde karar verdiğimiz yüzük var, platin bir yüzük ve üç ip birbirine örülmüş. Gösterişli bir şey değil ama hepimiz için bir anlamı var.

Grayson derin bir nefes alıyor ve onu sesindeki titremeyi fark edecek kadar iyi tanıyorum. "Sonsuza dek bizim ol, Derek."

Derek yüzüğe bakıyor ama ne düşündüğünü anlayamıyorum. "Bana bir yüzük almışsın."

"Yaptık," diyorum. "Konuştuğumuz gibi eşit şartlarda olmasını istiyoruz." Hiçbir zaman eşit yasal zeminde olmayacak ama bu konuda yapabileceğimiz bir şey yok. Peki ya bu? Son kutu gibi, bu da önemli bir şeyi simgeliyor. "Bizim olur musun?"

Grayson'a bakıyor ve sonra bana bakıyor, ela gözleri parlıyor. "Evet. Evet. Ben seninim. Sonsuza kadar."

BABAMIN EN İYİ ARKADAŞI BONUS İÇERİK

JONAS

“İaşk düğünleri.”

Gözlerimi yoldan ayırmamak için elimden geleni yapmama rağmen

Blake'in arabamın yolcu koltuğunda kambur durduğu yere bakıyorum. Kıpırmızı ağzına mükemmel uyum sağlayan kısa kırmızı elbisesi içinde her zamanki gibi olağanüstü görünüyor. Koyu renk saçları dans ettiği için bugün olduğundan biraz daha dağınık ve kahverengi gözleri muziplik ve şampanyayla ışıltıyor.

Altı ay çıktıktan sonra bu ifadeyi tanıdım. İyi bir şey peşinde değil. Normalde, bir tepkiyi kışkırtmak için her ne yapacaksa hoş karşılardım, ama evimden hâlâ otuz dakika uzaktayız ve aklına gelen iğrenç fanteziyi oynamak için gerekli mahremiyete sahibiz.

"Güzel bir düğündü," diyorum tarafsızca. Bu kez evlenen onun kuzeniydi; bu bahar katıldığımız üçüncü düğündü. Blake'in hayatına ne kadar sorunsuz bir şekilde girdiğime, Victor'a çıktığımızı söylediğimizde ne kadar az dalgalanma olduğuna hâlâ biraz şaşkınım. Gözünü bile kırpmadı, sadece omzuma vurdu ve küçük prensesine iyi bakacağımdan emin olduğunu kesin bir dille söyledi. Açık bir tehdit değildi ama yine de bir uyarıydı.

Tamamen gereksiz.

Blake beni parmağında oynattığını defalarca kanıtladı. Artık zamanımın çoğunu Kaliforniya'da geçiriyorum, ondan birkaç günden fazla ayrı kalmaya dayanamıyorum. Hâlâ kendi dairesi var ama her geceyi benim yatağında geçiriyor. Varlığı evimin her yerine damgasını vurmuş durumda ve onun eşyalarının yavaş yavaş benimkilerle bütünleşmesini seviyorum.

Bu kadınla evleneceğim.

Henüz evlenme teklif etmedim, ona hak ettiği şekilde evlenme teklif etmek için her şeyi yerine koymadım ama bunun bir önemi yok. O ilk hafta sonundan beri benim olmaktan vazgeçmedi ve ben de her şekilde onunum.

Koltuğunda kayıyor ve parmaklarını kalçamda gezdiriyor. "Dans etmene neden hâlâ şaşıyorum bilmiyorum ama şaşıyorum. Bu çok seksi baba." Elinin topuğunu sertleşen sikime bastırıyor. "Senin için içim kıpır kıpır oluyor."

"Blake," diyorum yavaşça. Bileğini yakalıyorum ve elini pantolonumdan çekiyorum. "Gerçekten şu anda sikimi hak ettiğini düşünüyor musun?"

Neredeyse somurtacakmış gibi bir yüz ifadesi takınıyor. "Çok iyiydim."

"Bundan emin misin?" Bu oyunlara düşmek çok kolay. Beni kışkırtmaya çalışmasından hoşlanıyorum, ben özellikle sert davrandığımda ve onu cezalandırmamı istediğinde birbirimizle yaptığımız bu dikkatli dans gibi. Şu anda yaptığı gibi. Bileğini kavramaya devam ediyorum. "Yine küçük sürtüğü oynuyordun."

"Ben değildim!" Öfkeli görünmeye çalışıyor ama bunu tam olarak başaramayacak kadar mutlu. "Düğünde çok iyiydim. Seni banyoya çekip gerçekten istediğim gibi aletini emmedim bile."

Bir aile etkinliğinde bunu yapmazdı ve ben de aynı nedenle buna izin vermezdim, ama görüntü aletimi acı verici derecede sertleştirdi. Direksiyonu sıkıca kavradım ve seçeneklerimi değerlendirdim. Blake'i arka koltukta becermek için çıkışlardan birinde durmak kulağa çok seksi geliyor, ama bunu yapmak için çok halka açık olmayan iyi bir yer yok. Fantezi

Yakalanmak, gerçekten yakalanmaktan çok daha çekici ve gecemizi böyle bir şeyle mahvetmek istemiyorum.

Bu da evime dönene kadar bize yetecek tek bir seçenek olduğu anlamına geliyor.

Sesime bir ürperti katıyorum. "Bunun hakkında konuşmuyorum ve biliyorsun

o."

"Sen değil misin?" O kocaman gözlerini kırıştırıyor bana, sahte bir masumiyetle.

"O zaman neden bahsediyorsun?"

"O elbise." Bileğini bırakıyorum ve yolu izlemek için geri dönüyorum.

"Gelini bilerek sahneye çıkarmaya çalıştın."

"Ben yapmadım." Elbisesinin eteklerini çekiştiriyor, ama yer değiştiren hareketleri elbisenin tekrar neredeyse uygunsuz yüksekliklere çıkmasına neden oluyor. "Bu elbiseyi sevdiğini sanıyordum."

"Bebeğim." Böyle konuştuğumda titremesine bayılıyorum. Siktir, onu seviyorum, nokta. "Elbiseni yukarı çek."

"Bekle, açıklayabilirim!"

Onun için yapıyorum, elbisesini yukarı çekiyorum. Tam da tahmin ettiğim gibi, amı çıplaktı. Ayrılmadan önce külot giydiğini biliyorum, çünkü elbisede çizgi oluşturmayan bir külot bulmaktan şikayet ediyordu. "Külotun nerede, Blake?"

"Onları sevmiyorum." Sesinde küçük bir sızlanma var. "Gitmeden önce onları attım."

"Birisi senin külotunu çöpte bulacak ve ne kadar küçük bir sürtük olduğunu anlayacak. Ne hayal kırıklığı." Kahretsin, yola odaklanmam gerekiyor ama kendime engel olamıyorum. Elimi bırakıyorum ve amını avuçluyorum. Arayan parmaklarıma karşı ıslak ve kaygan. Sadece bu konuşma yüzünden olamayacak kadar ıslak. Kavrayışımı biraz sertleştiriyorum, yanıt olarak inlemesine bayılıyorum. "Biz ayrılmadan önce banyoda kendini parmakladın, değil mi?"

"Bu kötü olurdu."

"Evet, Blake, kötü olurdu," diyorum sertçe. Sandığımdan daha fazla şampanya içmiş olmalı. Birkaç kadeh içtiğinde her zaman biraz vahşileşir, ama bunu sık sık yapmaz-şampanyalar bir yana, elbette. İki parmağımı içine sokuyorum ve bir iniltiyle koltuğa doğru yığılıp bacaklarını açıyor.

Bu oyunu düzgün oynasaydık, onu cezalandırırdım. Belki sonra yaparım. Şu anda kendini çok iyi hissediyor ve eve tek parça halinde dönmemizi istiyorsam bundan daha fazlasını yapamam.

Onun yerine, gözlerimi yoldan ayırmamaya çalışarak amını yavaşça okşuyorum. Eve yaklaştıkça, o boşalmaya yaklaştıkça, bu görev daha da zorlaşıyor. İnliyor, sızlanıyor ve bana parmaklarımın içinde ne kadar iyi hissettirdiğini söylüyor, elimi becermek için kalçalarını kaldırıyor.

Sokağımıza döndüğümüzde orgazm olmasına izin verdim. Parmaklarımı sürerken ön kolumu tutarak haykırıyor. "Oh lanet olsun, baba, bu çok iyi hissettiriyor!"

Akıllıca olandan daha hızlı park ediyorum ve arabadan atlıyorum. Çok hızlı hareket ediyorum ama umurumda değil çünkü onun içinde olmalıyım ve buna şimdi ihtiyacım var. Onu omzuma atıp garajın kapısından eve girerken Blake küçük, mutlu bir kıkırdama çıkarıyor. Kıçımı sıkıyor. "Sorun mu var?"

"Beni bilerek bu kadar heyecanlandırdın. Şimdi bedelini ödeyeceksin."

"Oh hayır. O değil," diyor sertçe.

Bunun için kıçına bir şaplak attım.

"Geveze." "Elimde değil."

Onu oturma odasına oturtuyorum, biraz sallanırken ellerimi kalçalarında tutuyorum. Ona bakıyorum. "Sarhoş musun yoksa sadece çakırkeyif misin?"

"Aman Tanrım, *sakın* şimdi fikrini değiştirmeye kalkma." Sadece beklediğimde, küfrediyor. "Üç kadeh şampanya içtim. Kendimi iyi hissediyorum ama güçsüzüm."

Üç onun limitine yakın bile değil. Brunch'ta bile o kadar içer. Kaşlarımı çatıyorum. "Özellikle aptalca davranıyorsun."

Blake oflayıp pufluyor ve ters ters bakıyor. "*Saçmalıyorum* çünkü muhteşem bir düğündü ve çok eğlendim ve seninle dans etmek beni o kadar azdırdı ve rahatsız etti ki biraz vahşi olmaya karar verdim ve banyoda kendimi parmakladım. Sarhoş olduğum için *değil*."

Sonunda başımı salladım. "Arkanı dön."

Sırıltısı çok parlaktı. "Evet, baba."

Fermuarını açıyorum. Elbise aklımdaki şey için çok bol ve onun kumaşın içinde boğulmasını istemiyorum. Elbise yere düşüyor ve onu tamamen çıplak bırakıyor. Tepki olarak titremesinin tadını çıkarıyorum. "Eğil ve ellerini sehpanın üzerine koy."

Anında itaat ediyor. Sehpa alçak, kışını havada bırakıyor. Ben tek kelime etmeden bacaklarını açıyor ve o mükemmel amcığını sunuyor. Onu tatmak istiyorum ama içine girmek için çok çaresizim. Pantolonumu çıkarıp aşağı iterken ellerim biraz titriyor. Yumruğumu sikimin etrafına sarıyorum ve ona doğru bastırıyorum. Onun iniltisi benim sert nefes verişimle karışıyor.

Altı ay oldu ve ilk seferki kadar iyi. Daha iyi, gerçekten, çünkü artık birbirimizin içini ve dışını biliyoruz. Ben sertleştiğimde onun da sertleştiğini biliyorum. Birkaç kesin kelimeyle kontrolümü nasıl çözeceğini çok iyi biliyor. Birbirimize *uyuyoruz*.

"İstediğin buydu, değil mi? Beni kışkırtmak." Onu uzun darbelerle, öne doğru kaymamak için sehpanın kenarına tutunmak zorunda kalacağı kadar sert bir şekilde beceriyorum.

"Evet!" O da benim kadar sert nefes alıyor, her hamlede sikime geri itiliyor. "Beni küçük bir sürtük gibi becermeni istiyorum."

İşte böyle, daha fazla dayanamıyorum. Ondan ayrıldım, onu kucakladım ve bizi kanepeye götürdüm. Blake kucağıma oturdu ve hiç vakit kaybetmeden sikimin üzerine kaydı. Evet, bu daha iyi. Ama yeterli değil.

Planlarım vardı. Çok iyi planlardı.

Artık bir önemi yok.

Bir elimi saçlarına daldırıp onu kısa bir öpücüğün içine çekiyorum.
"Evlen benimle."

Dondu kaldı. "Ne?"

"Evlen benimle," diye tekrarlıyorum. Arkasına yaslanıp yüzüme bakabilmesi için onu serbest bırakıyorum. "Seni seviyorum. Kaliforniya'daki o ilk gecede haklıydık. Günler, haftalar, aylar; bizim için asla yeterli olmayacak. Hayatımızın geri kalanını istiyorum." Saçlarını geriye doğru düzeltiyorum. "Evlen benimle. Karım ol. Kocan olmama izin ver."

"Ve babam."

Kıkırdıyorum. "Ve babam."

Blake ellerini omuzlarıma koyuyor ve kalçalarını hafifçe döndürüyor.
"Gerçekten evlenme mi teklif ediyorsun?"

"Gerçekten evlenme teklif ediyorum."

Alt dudağını ısıyor. "Beni becerirken evlenme teklif etmek sana hiç yakışmıyor."

"Biliyorum." Ellerimi kalçalarına kenetleyerek onu hareketsiz kalmaya zorluyorum. "Seni brunch'a götürecektim, ilk gerçek randevumuzu yeniden yaratacaktım." Etrafımda kenetlendiğinde küfrediyorum. "Kukun bana kendimi unutturuyor."

"Zavallı babacığım. Planlarını mahvettim." Şimdi sırtıyor, geniş ve mutlu bir gülümseme.

"Blake." Adını yavaşça söyledim. "Benimle evlenir misin?"

"Bu hileli bir soru mu?" Gülüyor. "Evet. Kesinlikle evet. *Sikeyim evet.* Seni seviyorum ve hayatımın geri kalanını seninle geçirmek istiyorum." Eğildi ve göğüslerini göğsüme bastırdı. "Şimdi düzgünce kutlamalıyız, sence de öyle değil mi? Becer beni, baba."

"Senin için her şeyi yaparım bebeğim."

MUHAFIZIMI BAŞTAN ÇIKARMAK BONUS İÇERİK

DEVAN

T o gün nihayet geldi.

Sinirli ve saçma sapan biri değilimdir, ama caddede ilerlerken göğsümdeki gerginliği görmezden gelemem. Her ne kadar Adresi ezberledikten sonra doğru yerde olduğumu doğrulamak için telefonumu tekrar kontrol ediyorum. Kısa mesajlarımda var, Hazel'ın gönderdiği konum iğnesi.

Artık konumunu herkese açık olarak etiketlemiyor ama bazen böyle mesajlar alıyorum. İlk birkaç ay bu, işlerin çılgınlığından çıkmak üzere olduğu anlamına geliyordu. Kadınımın yakalanma riskinin yüksek olduğu yerlerde seks yapmak gibi bir huyu var.

Ama son altı ayda bu değişti. Sadece sevişme değil, gerçi ondan da bolca var. Karanlık bir bara gidip onu masanın altından parmaklamamı isteyip istemeyeceğini asla bilemiyorum... ya da saatlerce oyalanacağımız, sergilenen parçalar hakkında konuşacağımız ve sonunda ikimizin de favorilerini satın alacağı gerçekten harika bir sanat galerisi olup olmayacağını.

O randevular benim için dünyalara bedel. Sekse bayılıyorum, lanet olsun sekse *bayılıyorum*.

-Ama Hazel başlı başına bir dünya ve hayatımın geri kalanını onu keşfederek geçirsem de yine de bilinmesi gereken her şeyi bilemem.

Ama bugün farklı.

Herhangi bir gün değil, herhangi bir tarih değil.

Bugün onun doğum günü. Aynı zamanda birinci yıl dönümümüz.

Cebimdeki kare kutuya dokunuyorum, derin bir nefes alıyorum ve kapıdan geçip restorana giriyorum. Hostesle kısa bir konuşma yaptıktan sonra beni ana oturma alanından uzaklaştırıp dar merdivenlerden çatıya çıkarıyor. Etrafıma bakarken başımı sallıyorum.

Hazel hiçbir şeyi yarım yapmaz.

Çatı çok büyük değil, ancak ortada normal etkinlikler sırasında orada olmadığından neredeyse emin olduğum çardak tipi bir şey var. Yan tarafa ayrı bir bar yerleştirilmiş ve alanın geri kalanı masa ve sandalyelerden arındırılmış. Bu gece sadece biz olacağız.

Kadının kendisi korkuluklara yaslanmış ve New York'a bakıyor. Parlak ışıklar ve gökdelenler size göreyse, iyi bir manzaraya sahip olacak kadar yüksekteyiz. Şahsen benim gözlerim sadece onu görüyor.

Geçen yıl giydiğine benzer bir elbise giyiyor. Baş döndürücü bir kırmızısı var ve dizlerine kadar vücudunu sarıyor, sonra da dışarı taşıyor. Bu lanet şeyin içinde nasıl yürüdüğünü kimse tahmin edemez ama yanına gidip korkuluklara yaslanırken kışının bu elbisenin içinde ne kadar güzel görüldüğünü takdir ediyorum. "Bu sefer seni bulmam için beni uçağa bindirmediğine şaşırdım." Resmi olarak çıkmaya başladığımızdan beri yapmadığı bir şey. İş için sürekli seyahat ediyor ama "Sürpriz, Avrupa'dayım, gel beni al" mesajı atmıyor.

"Bunu düşündüm." Hazel sırtarak bana döndü. Ağzı da elbisesi gibi kıpkırmızı bir renge boyanmış. Kahretsin, kadın o kadar güzel ki göğsüm ağrıyor. Sadece yüzü ve küçük, sıkı vücudu değil. Her şeyi, içi ve dışı. Dirseğiyle beni dürtüyor. "Neden bana öyle bakıyorsun?"

"Seni seviyorum."

Sırıtsı, yüzünü aydınlatan tam bir gülümsemeye dönüşür. "Sen tam bir ahmaksın. Tek gereken tasarım bir elbise ve kırmızı bir rujdu ve sen

Gözlerinizde kalplerle bana bakıyorsunuz."

"Mesele o değil." Elini tutuyorum ve onu parmaklıklardan uzaklaştırıp bizim için hazırlanmış masaya doğru çekiyorum. Yürürken yüz ifadesini inceliyorum. "Nasılsın?"

"Ben iyiyim." Hazel kaşımı kaldırdığımı fark ediyor ve iç çekiyor. "Bak, bu gün benim için asla kolay olmayacak ama söz veriyorum iyiyim." Tereddüt ediyor. "*Sen* nasılsın?"

Ona dürüstçe cevap veriyorum. "Bugünlerde onu çok düşünüyorum." Richard, keşke daha fazla zaman ayırabilseydim dediğim arkadaşlarımdan biriydi. İkimiz de her zaman çok meşguldük, yılda sadece bir ya da iki kez, o şehre geldiğinde ve ben de programımı boşaltabildiğimde buluşabiliyorduk. İkimiz de emekli olduktan sonra emekli piçler ne yaparsa onu yapmak için yıllarımız olacağını düşündük. Muhtemelen golf ya da başka bir şey. "Onu özledim."

"Ben de."

Hazel'ın elini tutuyorum ve başparmağımı parmak eklemlerinin üzerinde gezdiriyorum. "Peki, neden burayı seçtin?"

Etrafına bakıyor, hafif rüzgâr özenle kıvrılmış saçlarını çekiştiriyor. "Çok romantik." Parmaklarımızı birleştirmek için elini benimkinin içinde döndürüyor. "Son zamanlarda ikimiz de çok çalışıyoruz. Seni eve götürüp aklını başından almak niyetinde olsam da, önce bir akşam yemeği yemenin güzel bir değişiklik olacağını düşündüm." Gülümsüyor. "Ve buranın harika bir mevsimlik menüsü var."

Barmen, Hazel'ın bizim için sipariş etmiş olması gereken içkileri getiriyor; ikisi de Caol Ila. Hazel yılın başka hiçbir gecesinde viski içmiyor gibi görünüyor ve bu küçük övgüyü takdir edebiliyorum. Siparişimizi verdikten sonra birkaç dakika sessizlik içinde yudumladık. Yer değiştiriyorum, yüzük kutusu bu gece için ne planladığımı sürekli hatırlatıyor.

Merkezden uzak hissetmeye alışık değilim. Kendimden şüphe etmek için fazla zaman harcamadığımdan eminim. Çoğu zaman, bir eylem planına karar veririm ve ardından minimum sapma veya yön değişikliği ile onu uygulayım.

Yine de bu gecenin bunun için uygun olduğundan emin değilim. "Devan."

Dalgın olduğumu fark ediyorum ve yüzümü buruşturuyorum. "Özür dilerim. Ne diyordunuz?"

Hazel eğiliyor, yüz ifadesi şakacı bir hal alıyor. "Cebindeki bir yüzük kutusu mu yoksa beni gördüğüne sevindin mi?" *dedim.*

Bakışlarını, ön cebimdeki pantolona bastırılmış karenin çok açık bir şekilde görüldüğü yere kadar takip ediyorum. "Lanet olsun."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ciddi misin? Küpe ya da kolye gibi bir şey değil mi?"

Kutuyu cebimden çıkarıyorum ve avuçlarımın terlediğini fark edince çok kötü oluyorum. Tanrım, böyle planlamamıştım ama işte buradayız. "Küpe ya da kolye değil, hayır." Kutuyu aramızdaki masaya koyuyorum ve nefes alıyorum. İşleri bu şekilde halletmeyi planlamamış olabilirim ama bu hiçbir şey ifade etmiyor. Hazel söz konusu olduğunda çok az şey planlandığı gibi gider; onun sevdiğim yönlerinden biri de bu. Her şeyi sineye çekmeyi öğrendim ve bunu da sineye çekeceğim.

Umarım.

Hazel'ın ellerini tutuyorum ve bakışlarını tutuyorum. "Geçen yıl doğum gününden sonra seninle brunch'a oturduğumda, ikimiz de hazır olduğumuzda seninle evlenmek istediğimi söyledim." Kahretsin, bu beklediğimden de zormuş. Bu kadar zor olan kendimi açmak değil. Aramızda hiçbir konu yasak değil. Daha çok nasıl hissettiğimi anlatmak için mükemmel kelimeler istiyorum ve kelimeler konusunda berbatım. Ben şair değilim. Ben sadece benim ve sadece benimle yetinmek zorundayım. "Bu yıl gerçekten çok iyi geçti, doğum günü kıızı. Ne zaman seni daha fazla sevemeyeceğimi düşünsem, gidip bana yanıldığımı kanıtlıyorsun. Birlikte girdiğimiz maceraları ve boktan şeyleri seviyorum, tıpkı paket servis, filmler ve masa oyunları ve boktan şeylerle geçirdiğimiz tembel geceleri sevdiğim gibi. Hepsini seviyorum."

Yüzük kutusunu açmak için ellerinden birini bırakıyorum. Bunun için çok uzun süre araştırma ve yüzük alışverişi yaptım ama mükemmel olmasını istiyordum.

Hazel mükemmelliği hak ediyor. Zümrüt kesim dev bir pırlanta, mücevherin kendi başına durmasını sağlayan sade bir ayara sahip.

Hazel uzun bir süre ona ve sonra bana baktı. "Devan, bu harika bir yüzük."

"Sen müthiş bir kadınsın." Hareket etmiyorum, zar zor nefes alıyorum. "Ve lanet olası bir ipucu alabilirim. Aylardır ikimizin de evinin her yerine gelin boku bırakıyorsun."

Şokun bir kısmı geçiyor ve gülüyor. "Kurnazlık benim yeteneklerimden biri değil."

"Bu yönünü seviyorum." Kendimi yukarı çekiyorum. "Benimle evlenir misin Hazel?" "Elbette evlenirim." Alt dudağı biraz titriyor. "Tanrım, evleneceksin.

beni ağlatıyorsun. Tüm o tatlı şeyleri söyleyerek ne pisliksin." Yüzüğü parmağına takarken hareketsiz duruyor. Yüzüğü havaya kaldırıyor ve şehrin ışıklarında parıltılarına gülümsüyor. "Mükemmel bir uyum."

"Tıpkı bizim gibi."

"Tıpkı bizim gibi," diye tekrarlıyor. Gülüyor, yüksek ve parlak. "Biliyor musun, kelimelerle aranın iyi olmadığını söyleyen bir adam için bu harika bir teklifti."

Tenim ısınıyor. Kahretsin, sanırım kızarıyorum. "Sen en iyisini hak ediyorsun." "İşte bu yüzden seninle evleneceğim." Boynumun arkasına kanca takıyor

ve bir öpücük için beni aşağı çekiyor. Tatlı başlıyor ama aramızdaki şey asla uzun sürmüyor. Ne olduğunu anlamadan rujunu mahvediyorum ve ikimiz de biraz fazla zor nefes alıyoruz.

Hazel arkasına yaslanıp bakışlarımı karşılıyor. "Sanırım sen de benim düşündüğümü düşünmüyorsun?"

"Hesabı ödeyelim, yiyecekleri alalım ve senin evine geri götürelim."

"Kendi kalbimden sonra bir adam." Beni tekrar öpüyor, bu sefer daha hafif. "Seni seviyorum, Devan McGuire. Hem de çok. Seninle evlenmek için sabırsızlanıyorum."

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.se

singlelogin.re

go-to-zlibrary.se

single-login.ru

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.